

IZDAJA: ŠGV

ISKRE

POSEBNA JUNIJSKA IZDAJA - BILTEN OB DOSP 2001

Številka 3, letnik 33, junij 2001

Šolsko glasilo

37.014.77

ISKRE

Iskre : posebna junijska izda

inv.št:K /

15776

KAZALO

UVODNIK 2

GOSTITELJ SE PREDSTAVI 5

LIKOVNI NATEČAJ 7

LITERARNI NATEČAJ 14

ŠPORTNO TEKMOVANJE 38

ORIENTACIJA - REZULTATI 38

NAMIZNI TENIS – REZULTATI 39

IGRE BREZ MEJA - REZULTATI 40

SKUPNA RAZVRSTITEV 44

VTISI 48

KOLOFON 56

UVODNIK

Pozdravjeni Primorci!

Čeprav nas spomladansko sonce že dolgo prijetno greje in postajamo vse bolj leni, bolj se bližamo počitnicam, so nekateri izmed nas še vedno polni energije. To se je pokazalo na 29. DOSP-u, ki ga je letos organizirala Škofijska gimnazija Vipava. Vsekakor mislimo, da je bil trud organizatorjev poplačan, saj je prireditelj lepo potekla. Pri realizaciji smo pomagali vsi dijaki, saj nas ni ravno veliko. Sprejeli smo precej gostov iz dvanajstih srednjih šol, ki so sodelovali v športnih tekmovanjih, na likovnem ali literarnem natečaju ali na tribunah kot navijači. Ker nismo organizirali toliko športnih tekmovanj, kot je bilo prejšnja leta v navadi, je bil letošnje DOSP nekaj novega. Bil je pohvaljen za domiselnost iger brez meja, ki so bile letošnja novost.

Da bi imeli pregled nad celotnim potekom srečanja, smo v tem biltenu popisali vse dosežke, pa tudi zanimive dogodke, ki so se pripetili tega dne. Tako smo dobili izjave tekmovalcev v posameznih panogah, hostes, serviserjev, in tudi glavnih organizatorjev, vse skupaj pa smo ovekovečili s številnimi fotografijami.

Veliko užitkov ob branju Vam želi Vaše uredništvo.

ZVENEČE BESEDE

S sebe trgam kose bede.
Skušam izbrisati vžgani pečat.
Črno lilijo, odtisnjeno v kožo.
Nevidno znamenje herezije.
Zavit v odejo teme zadiham s polnimi pljuči.

Kričati vetru svoje ime,
roč od prikritih posmehov in vsevednih
pogledov.
Stran od izropanih ljudi,
ki se bojijo svoje sence in zanikajo odsev
ogledala.
Zbežati za vedno.

Žuboreti z reko, kramljati v starodavnem
jeziku.
Sejati bisere bolečine med njene razburkane
valove.
Upri se, razdri betonske bregove,
ki te neusmiljeno davijo.
Pobesneta reka, vzemi nazaj, kar je tvoje.

Čeprav si posiljena, oskrunjena.
Bojuj se, Amazonka, nikoli ni prepozno.
V srcu si brezmadežno čista.
Rojeni smo iz tvojih valov.
Žareči, strastni ogenj.

Preganjaš temo z Atonovimi žarki.

Iskre krasijo nočno nebo.
Iz surove žindre pronica prerojeno zlato,
Iztrgano zavistnemu kamenju.
Nakit, kovan iz sreče.

Oprano črvice zemlje se iz okov izvija novo
življenje.
Nežen kalček vzbrsti sredi puščave.
Bojuje se s sovražnimi vetrovi,
ki v kamen spreminja življenjsko nimfo.

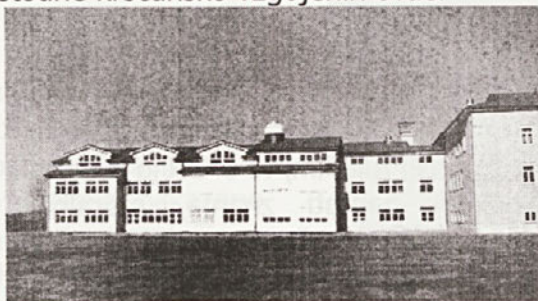
Hranim se z jutranjo roso
zvenečih besed.
Kot orel svobodno letim nad soncem.
Iz dna duše lahko kričim,
Ko s sebe trgam kose bede.

AVTOR: Jure Vuga
ŠOLA: Gimnazija Gian Rinaldo Carli Koper
UVRSTITEV: 10. mesto na literarnem natečaju
DOSP

GOSTITELJ SE PREDSTAVI

30. avgusta davnega leta 1950 je dr. Toroš, administrator za Goriško, sporočil, da je ustanovljeno »slovensko malo semenišče« v Vipavi. Po mučnih pogajanjih in zaključenih prezidavah so ga čez dve leti tudi dejansko odprli. Od takrat je ustanova slovenskemu narodu dala že več kot 200 dušnih pastirjev in na stotine krščansko vzgojenih ovac.

Od šolskega leta 1957/58 do leta 1991 je v vipavskem semenišču delovala interna srednja verska šola. Ko je leta 1991 prišlo do sprememb v Sloveniji, se je spremenila tudi SVŠ, ki je najprej spremenila naziv, nato pa postala dostopnejša širšemu krogu mladih. V letu 1991 je torej preimenovana "ŠKOFIJSKA GIMNAZIJA VIPAVA" prvič podelila državno priznana maturitetna spričevala.

Zavod je imel od leta 1969 prostore v starem vipavskem farovžu. Zgradba pa po tridesetih letih ni več zadoščala potrebam ŠGV. Koprski škof Metod Pirih je tako 21. junija 1998

blagoslovil začetna dela za novo škofijsko gimnazijo v Vipavi, 3. oktobra pa temeljni kamen. Humanost in solidarnost sta se med verniki izkazali za domači. Po zaslugi mnogih dobrih ljudi je tako naš škof 11. septembra 1999 blagoslovil in odprl nove prostore gimnazije, ki so sedaj na južni strani glavne ceste.

Škofijska gimnazija Vipava je majhna šola, ki svojo majhnost koristi v prid pristnih odnosov med dijaki samimi in tudi v njihovem odnosu s profesorji. Naša šola nima zgolj izobraževalnega namena, pač pa tudi vzgojnega, ki temelji na krščanskih vrednotah. Namenjena je torej mladim, ki si želijo v duhu Božjih zapovedi nabrati znanja, moralnih vrednot in življenjskih izkušenj.

Letos je na šoli v šestih letnikih 192 dijakov, ki jih poučuje 26 profesorjev. Naslednje leto bo naša šola odprla vrata še trem novim prvim letnikom.

LIKOVNI NATEČAJ

Rezultati žirije, 8.5.2001

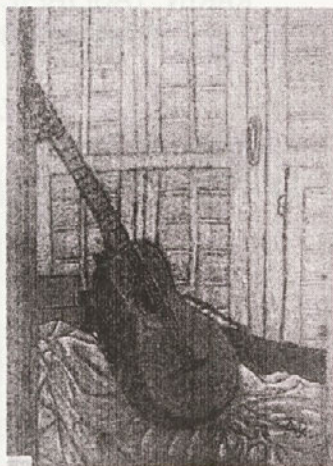
1. mesto

Šifra: SLG PP2
ANTONIO ROCCO –
Gimnazija Gian Rinaldo
Carli Koper

Utemeljitev:

Študijsko kolorirana
risba, razmišljanje o
prostoru. Pozicija je
harmonična, nakazano
meditativno vzdušje.

Tehnika je povsem razvidna. Posluh za
kompozicijo.

2. mesto

Šifra: SLG PP3
IVAN ROCCO – Gimnazija
Gian Rinaldo Carli Koper

Utemeljitev:

Motiv je za mladostnika
najzahtevnejši, vendar je
občutiti posluh za barve,
preprosta kompozicija.

Neprisilno lahko modeliranje z barvami.

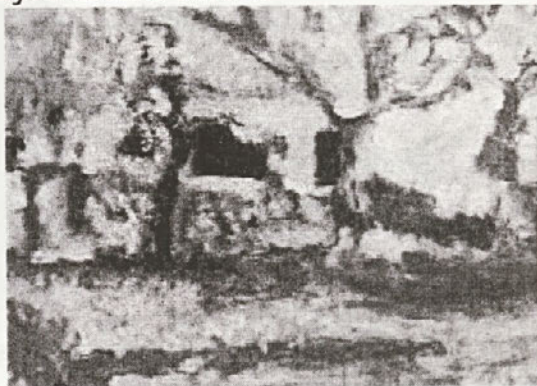
3. mesto

Šifra: KRAJINA

KARIN TAGLIAPIETRA – I.A. Znanstveni licej
France Prešeren Trst

Utemeljitev:

Krajska študija z izrazito barvno

razčlenjenostjo, z igro hladnih in toplih barv.
Močno doživetje prostora. Krčevito iskanje.

4. mesto

LASJE

URŠKA JURČIČ, Srednja šola Postojna

5. mesto

DOSP 3011

MATEJA PREMRL, Šolski center Nova Gorica

6. mesto

V PROSTORU

TJAŠA ŠKRBINA, Gimnazija Koper

7. mesto

KONJA

VALENTINA KRAŠNA, Škofijska gimnazija

Vipava

8. mesto

KLJUN

ZULEJKA JAVERŠEK, Gimnazija Piran

9. mesto

E-MAIL I.

MATIC ŠAVLI, Srednja šola Venon Pilon

Ajdovščina

10. mesto

1703

KAJA JOKSIČ, Gimnazija Koper

11. mesto

OTIUM

PETRA GRBEC, Srednja šola Postojna

SAMO POSLUŠAM ODTENKE NA PALETI ŽIVLJENJA

...

Pride trenutek, ko si prav filozofsko zastaviš vprašanja,
ki si jih pred tabo moralo človeštvo zastaviti že
nešteto krat

in si jih bo še par nešteto krat moralo.

Kdo sem? Kam grem?

Odgovor je manj filozofski: ne vem.

In nato iščeš

sprejemaš

poslušаш

čutiš

daješ

odkrivaš

zavračaš

stvari, ki te določajo.

Sprejemaš. Vse mogoče in vse naenkrat.

Poslušаш vse odtenke na paleti, ki jih ponuja življenje.

Svetlo in temno.

Prosojno in zastrto.

Vse tone vseh ogočih lestvic.

Izgubiš se v vonjavah

dreves

cvetic

nebes

živalic

križišč

brezpotij

ljudi

zemlje

zraka

vode

ognja in Chanela No.5.

Čutiš

Veselje in žalost.
Smeh in solze. Iskrenost in hinavstvo.
Daješ
jezo
obljube
navezo
poljube
nasmeha
objeme
toplino
solze
telefonske pogovore
čokoladne piškotke
pomoč in
svoje srce.
Padaš in se pobiraš.
Se opečeš in si poceliš rane.
Brez padcev in ran ne zrasteš, ne dozoriš.
Nihče se ne more opeči namesto tebe
in nihče pasti namesto tebe.
Tako se naučiš pobirati.
Sam moraš skozi svoje preizkušnje
in upaš, da bodo ostale kot koristne izkušnje.
In popotnica, ki ti jo lahko dajo drugi?

Lahko svetujejo
primerne barve
ustrezne tone
prikladne vonjave.
A na koncu izbiraš sam.
Največ, kar lahko dobiš na to pot,
je zaupanje.
Pa ne zaupanje v to, da bomo vedno pravilno izbirali.
C - c.
To bi bilo le upanje. Slepo upanje.
Ne.
Zaupanje v to, da bomo iz napačnih izbir

znali izbrskati, kar je v njih bilo koristnega.
Zaupanje v to, da bomo iz napačnih izbir zrasli;
in zaupanje v to, da bomo zavrgli,
kar bi prizadelo nas
in druge.

Našla sem
spoznanje,
da smo svoje lastne želje in svoje lastne sanje;
a le, če brezpogojno verjamemo vanje;
ugotovitev,
da nismo sami,
da je vedno nekdo z nami.
Nekdo, ki verjame
v naše želje
in v naše sanje.

In najti moram še toliko stvari!
Če mi bo pomežiknila sreča – veliko dobrih
in slabih ravno toliko, kolikor je potrebno.

Šifra: 1504

AVTOR: Ana Drole

ŠOLA: Gimnazija Tolmin

UVRSTITEV: 9. mesto na literarnem natečaju

DOSP

12. mesto

H₂O

ANA MARAŽ, Srednja šola Venó Pilon
Ajdovščina

.....

Člani žirije:

SILVA KARIM, KRIŠTOF ZUPET, IRENE MISLEJ

LITERARNI NATEČAJ

Žirija, v sestavi Franc Černigoj, profesor slovenščine, pesnik in pisatelj, kot zunanji član; msgr. Janez Zupet, profesor latinščine in prevajalec; Marija Jelen, profesorica slovenščine, je prejela 29 sestavkov, ki so ustrezali razpisanim pogojem, in eno podpisano skupinsko delo na razpisano temo Med čermi odraščanja. Na DOSP-u 2001 sodeluje 12 šol, zato je bila žirija seznanjena z nalogo, izbrati in razvrstiti 12 prispevkov po njihovi kakovosti in posebej utemeljiti tri zgornja mesta. Žirija je 11.5. med ustreznimi prispevki opravila razvrstitev, za skupinsko delo pa predlagala posebno priznanje, ki naj bi bilo točkovno ovrednoteno kot četrto mesto. Ustreznost šifer in avtorjev je bila ugotovljena 15.5.

Po številu in kakovosti izstopajo prozni prispevki. Pesmi so v glavnem premalo pesniške, s svojo dorečenostjo in ritmom spominjajo bolj na prozo, ujeta v moderno pesniško zunanjo obliko.

Tematski naslov »Kako gre zarod pred slanimi obvarovati« je pisce vzpodbujal k pozitivnim življenjskim vrednotam, tematski podnaslov Med čermi odraščanja pa približeval temo čustvenemu in izkušenskemu svetu mladostnika. Po predvidevanjih in spodbudi razpisa imajo literarni prispevki lastne naslove,

nekateri avtorji pa so sprejeli tematski naslov ali podnaslov za svojega.

Žirija je pri razvrščanju upoštevala ustreznost tematike, izvirnost sporočila in gradnje besedila, pripovedne oziroma izpovedne rešitve, iskrivost misli, bogastvo jezika in sloga.

Žirija

1. mesto

Šifra: 025: Ne zaidi

MOJCA MIHELJ – Škofijska gimnazija Vipava

Utemeljitev:

Mojstrsko napisana pripoved navidez o problematičnem šestnajstletniku, ki je upornik, v svojem jedru zdrav, trden in res ne bo zašel, v resnici pa pripoved o neimenovani voznici in tragični izgubi brata.

Dobra zgradba: učinkovit začetek z izredno sporočilno umestitvijo v dogajalni prostor in čas; pripoved stopnjevanja in razgibana z izjemnim dialogom ter obogatena s pretanjenim občutkom za drobne pomembne stvari; šokanten konec kot ključ za razumevanje zgolj nakazanih občutij.

Besedilo, ki ostane živo v bralčevem predstavitvenem svetu.

NE ZAIDI

Tema je nenadoma oblila dolino, nebo je postalo črno in dež se je usul brez opozorila. Veter se je zaganjal v krošnje orjaških hrastov in zdelo se je, da jih bo v svoji srditosti izruval. Cesta je bila izumrla, tovornjaki so stali ob njej in živčni šoferji v njih so čakali, da burja preneha.

Bila je preplašena v svojem malem avtu, ki ga je veter zibal sem ter tja. Vedno jo je bilo na nek način strah te burje, mogočne in neustavljive, plašila jo je njena moč, hkrati pa jo je občudovala. Rada je sedela ob oknu v toplem stanovanju in opazovala, kako ta neukrotljiva sila lomi veje in prevrača klopce v parku. Danes pa se je počutila nekam čudno, občutek osamljenosti v njej je zopet priplaval na dan.

Zjutraj je pred vrati srečala sosedovega fantka, ki je sestrici zavzeto razlagal, da se zvezdice, ki padejo z neba v morje, spremenijo v morske zvezde. Mala mu ni verjela in je stekla k očetovemu avtu, da bi ga povprašala o tem. Fantek se je ustavil in jo pozdravil, ravno ko je zaklepala vrata. Usta so se mu navihano raztegnila v nasmeh, ki je opravičeval njegovo drobno potegavščino.

V njej se je zbudil spomin, ki ga je dolgo tiščala k tlom in mu ni pustila na plan. Nekoč ji je mlad fantek razlagal, da njeni medvedki

ponoči oživijo in kodrasta deklica mu je verjela. Dolgo je vsako noč skušala presenetiti svoje igrače, pa ji ni uspelo. In na ustnicah mladega fantka se je vsako jutro iskril navihani nasmeh, nasmeh, ki ga je pravkar videla.

Dež je besno pokrival vsak delček še suhe zemlje, veter ga je usmerjal v najbolj zakotne koticke in zdelo se je, da piha z vseh strani. Ob cesti je stal mlad fant, premražen in premočen je držal dvignjen palec proti posameznim avtom, ki so hiteli mimo. Nobeden ni ustavil, vsem se je mudilo domov, v tople kuhinje in suha oblačila. Stal je tam in se upiral vetru kot hrast poleg njega. Njegovi kodrasti lasje so plesali v sunkih, ki so divje napadali, kar jim je oviralo pot. Nenadoma je avto ustavil in fant je stekel, da bi se usedel vanj.

Ni vedela, zakaj mu je ustavila. Nikoli ni ustavljala štoparjem, še najmanj pa močnim mladim fantom, ki se jih je bala. Toda stal je tam kot kip sredi nevihte in vdano čakal ... in ... bil je tako podoben ... isti kodrasti lasje, iste vedno motreče oči ...

Usedel se je v avto in zagledal mlado žensko, ki ga je prestrašeno opazovala. Bila je tiho, sploh ni nič rekla, le gledala ga je. Nerodno mu je bilo in tiho je rekel dober dan.

Ni mogla verjeti svojim očem, fant poleg nje, ta pogled, glas, vonj. Njene misli so se zameglile in za hip ni mogla drugega kot

gledati ga. Nato se je zbrala in odzdravila ter zapeljala na cesto. Vprašala ga je, kam gre in ko sta se dogovorila, do kam ga lahko pelje, je umolknila.

Opazoval je notranjost avtomobila, skoraj sterilno čisto armaturno ploščo, bleščeči predpražnik, na katerem je voda z njegove obleke delala lužico. Nato se je ozrl na voznico, žensko tridesetih let. Ni bila lepa in ni bila grda, ženska kot vsaka druga, vendar je bilo na njej nekaj drugačnega, gledal jo je, in ni mogel ugotoviti, kaj je na njej tako posebnega, kaj je tisto, kar jo dela zanimivo.

Vprašala ga je, koliko je star, in rekel je, da šestnajst. Šestnajst, je pomislila, ljubi Bog, šestnajst.

Pogledala ga je in tedaj je opazil, kaj je drugačnega. Njene oči se niso skladale z monotono vsakdanjostjo njenega obraza, v njih je žarel ogenj, izgledalo je, da so pot do njene duše, da se v njih iskri vse čutenje njenega srca. Gledal jo je in bral v njih bolečino, zamolčano bolečino, ki vrta v človeku, dokler ne izprazni njegovega bistva.

»Hudo je danes,« je rekla.

»Hudo,« je odvrnil.

Rada bi opazovala tega fanta, mladega upornika, ki je po dežju vedno hodil brez dežnika in ni nikoli poslušal maminih nasvetov, ki je vztrajno zanikal sleherno oblast in iskal miru v svoji glasbi. Fanta, ki je vedel, da

večkrat nima prav, a je bil preponosen, da bi to priznal, fanta, ki ga drugi niso razumeli in so obsojali njegovo življenje, fanta, ki ga sama ni razumela ... fanta, ki ga je nekoč poznala.

Nerodno mu je bilo v tišini, vaje je bil hrupa svoje glasbe in krikov svoje mame. Čudno se je počutil v bližini ženske, ki si je drznila ustaviti razcapanemu kuštravcu, vaje je bil temnih pogledov tujcev in ogorčenih zahtev domačih.

»Kitaro igraš,« je rekla.

»Igram,« je odvrnil in začudeno pogledal.

Videla je njegove prste in v njih zažrte strune. Vedela je, da s prstov večkrat priteče kri, da mu kitara edina pusti, da je on sam. Spomnila se je, da se zateka v pesem, ko mu je hudo, da išče samote, ko bi potreboval pogovora.

»Travo kadiš,« je rekla.

»Kadim,« je odvrnil in se takoj vprašal, zakaj je povedal resnico.

Spomnila se je vonja, neopisljivega vonja med dišavo in smradom. Videla je dim, ki se je valil po sobi in oči, ki so govorile "vseeno mi je". Videla je deklico, ki je stekla k mami in izdala brata in očeta, ki jo je odrinil in zaprl vrata. Nato je videla fanta kodrastih las, ki je imel teden dni modrico na licu, njegove oči pa so vztrajno ponavljale "vseeno mi je".

»Ne vidiš smisla,« je rekla.

»Ne vidim,« je odvrnil.

Čudno domače se je počutil v družbi s to žensko, kot bi ga poznala od nekdanj. Nerodno mu je bilo, ker ga je brala kot odprto knjigo, ker je poznala njegova dejanja in ... njegove misli. In vendar je bilo prijetno sedeti poleg tujca, ki te pozna bolje od prijatelja, ki te razume bolj kot domači. Pomirjajoče je vedeti, da nisi čuden, da nisi nenavaden, da nisi ... lepo je čutiti, da nisi sam, da nisi edini.

»Ne zaidi,« je rekla, ko je ustavila avto ob cesti.

Pogledal jo je in v njenih očeh videl upanje, željo. Videl je, da ženska poleg njega razume njegovo pesem, in ni se več bal.

»Ne bom,« je odvrnil in odprl vrata.

Vesela je bila, da mu je ustavila, vesela, da je zbrala pogum in vzela v avto mladega, izgubljenega potnika, ki ni vedel, kam gre.

»Hvala,« je zašepetala.

»Hvala,« je odvrnil in zaprl vrata.

Mlad fant je izstopil iz avta v dan, ki se je jasn timer. Veter je razpihal oblake in nekje v ozadju se je rdeče svetlikalo. Hrasti ob cesti so stali ponosni, da so premagali veter, ki jih je ruval iz tal in je bil v svoji nemoči zdaj prisiljen odnehati. Avto je odpeljal, fant pa se je obrnil in odšel v drugo smer.

***

Ob grobu je čepela drobna postava, temni kodri so plesali v rahli sapici in tanki prsti so se trudili prižgati belo svečo. "Mogoče pa zanj ne bo potrebno prižgati bele sveče," je zašepetal nežen glas. "Mogoče pa ne bo končal kot ti." In drobna sestrina solza je spolzela po grobu kodrastega fanta, ki mu avto ni ustavil.

2. mesto

Šifra: Zarja: Kako gre zarod pred slanami obvarovati

ANDREJA MULEC – Srednja šola Postojna

Utemeljitev:

Tematski naslov, vzet iz srede 19. stol., je vzbudil avtorja k posnemanju arhaičnega jezika in k uvodni snovi iz kmečkega izkustvenega okolja. Osrednji del pa neprisiljeno in v istem slogu zajame sodobnost: odtujevanje branju, zasvojenost z mediji, prevzemanje vsega tujega. Resnično, harmonično zlitje arhaičnega s sodobnim.

Besedilo tako implicitno nakazuje vrednote, ki ostajajo iste, ne glede na čas, jezik in slog upovedovanja in življenja.

Žirija

Na svitlo дано 7. malega travna, leta Gospodovega 2001

KAKO GRE ZAROD PRED SLANAMI OBVAROVATI

Umen slovenski kmet še dandanašnji seje ajdo. Če jo suša pritisne ali slana popari, je slabo za našega kmeta. Zategadelj se mora pred takimi nepravilnostmi zavarovati.

Najprvo mora imeti izborna seme, ako tega nima, naj se ne zanese, de mu bo ajda dobro kalila. Ta rastlina potrebuje malo gnoja inu ne občuti tako hitro suše. Najraje ima peščeno, rahlo inu drobno zemljo, a tudi v debelej zemlji se časih dobro obnese. Ajda daje po nekaterih bolj peščenih njivah dvanajstero, tudi petnajstero zerno, iz česar je razvidno, de je vredno, ako jo prav pridno sejemo inu skerbno obdelujemo.

Ajdo moramo pravi čas sejati, zgodnja se seje v drugej polovici meseca velikega travna, a pozna v drugej polovici malega serpana.

Kedar je ajda v cvetji, dela vsakemu kraju lepo inu zalo podobo; polje je več tednov kakor s cveticami obsejano inu diši prav prijetno. Pridnim ter marljivim bčelicam daje obilo sladkega medu.

De pa se ajda na polji zavarje pred slano, priporoča se, naj bi se zakuril ogenj ter tako napravil gost dim, kateri ajdo slane gotovo obvarje. Za vsakega pol orala se napravi eno

gromado, za katero je dobra vsakoršna šara, da le veliko dima naredi, inu da je kup tako velik, de dolgo gori. Slane se je vselej bati, ako je vreme jasno, brez vetra inu če gorkomer ob treh zjutraj ne kaže več, nego tri stopinje gorkote. Takrat naj se še posebno te gromade zakurijo inu gorijo eno uro po solnčnem vzhodu, po tem šele naj se ugasnejo. Dobro bi bilo, de bi se ta pomoček, ki ajdo gotovo slane obvarje, povsod vpeljal, kjerkoli ajdo v večej meri sejejo.

Kedar je ajda dovolj zrela, ima rudeča steblica inu černo zernje, ktero se najlepše v kozolcih posuši. Ako kmet lepo inu prav zanjo skerbi ima na zimo dosti kruha inu žgancev. Ako pa bode to lepo žito zanemarjal, pojde ajda rake žvižgat inu on bo glad terpel.

Takisto je z dandanašnjo mladež. Ako smo v ranih letih dobro zanjo skrbeli inu jo pred pokvarjenim obvarvali, nam bo v starosti v veselje inu ponos. Stari ljudje pravijo: "Kakor si bodeš postlal, tako bodeš ležal." Ako si mladina v nerodnih letih slabo slamo vkup vleče, neumnosti zganja inu Bogu čas krade, ne bo baš dobro v starosti plodove svojiga dela uživala. Otrok pa v rani mladosti v vato devati inu v škrinjo zaklepati, ter tako pred svetom obvarvati, takisto ne smemo, ker taka mladina pozneje ne zna v svetu prav ravnati inu jo to velikrat tepe nazaj po glavi.

Umni oče inu mati znajo potomstvu že v rosnih letih pamet v glavo vcepiti inu ga vzgojiti v vrednotah, ktere se bo do smerti deržal. Rastlina bode na slabi podlagi hitro kal pognala, vunder se bo kmalu posušila. Ako pa je deca naučena pošteno misliti inu marljivo delati, se ji bo to bogato obrestovalo.

Dandanašnja mladež prepogosto pozablja na lepo slovensko pisano besedo. Dobra knjiga ji je bolj koristna, nego vse te novotarije, ktere so večidel narejene po istem kopiti. Na primer "okno v svet" največji del mladine prikuje pred zaslon inu mu kaže grozote, na ktere pošten človek še pomisli ne inu tako pohujšuje. S tem pa kvari tudi lastno omiko Slovencev, kteri berž hitijo prevzemati vse, kar vidijo po televiziji, dasiravno se tam večbart blede veliko neumnosti. Tako prepogosto začno zametovati stare slovenske šege inu navade. Takisto pa danes hodiš po naši ljubi deželici, vlečeš na ušesa inu kaj slišiš? Povsod se gode v ptujim jeziki. Kaj mati svojih otrok niso vedeli navaditi nobene domače pesmi?

Ravno tako pa si mlada družina raje ustvari dom na svoje inu so tako stari stariši potisnjeni v svoj kot hiše, kjer pogosto samevajo. Nekoč so stara mati inu star oče vedeli veliko modrosti mladini posredovati kadar, so jo bili pazili, ko so oče inu mati bili na delu.

Takisto mora mladina imeti vzgled pri stariših, saj predobro derži reklo, da jabolko ne pade daleč od drevesa. Ako bodo doma v hiši grde besede inu prepir, se bodo tega otroci navadili inu začeli očeta ter mater posnemati. Vse to bodo dobili za doto, ko si bodo sami družino stvarili ter bodo takisto govorili inu se vedli.

Ko pa si gre mladina sama v svet znanja brati inu ne moremo več budniga očesa na njih imeti naj nikoli preveč svetlih novcev v rokah ne derže, ako ne zna baš umno ž njim gospodariti. Večbart se dogodi, de kdor ima polno mošnjo dobi kmalu veliko nepoštenih perjatlov, kateri gledajo, kako bi težko prigraran denar vkup zapili. Take družbe pa se je treba mladim bati ko hudiču križa, de je ne pohujša inu na kriva pota spravi. Ako pa ugotovimo, de se naša ljuba deca že z nepridipravi družji, jo je treba precej iz take družbe vun odtergati pa v lepše okolje dati. Oče inu mati pa ne smejo pri tim grdiga obraza delati, marveč se morajo z lepo besedo z mladino spraviti, drugače se odvrne od njih inu še bolj beži od domače izbe.

Tako kot se kmet čez leto trudi z ajdo, de mu je pozimi v veselje pogledati polne kašče, tako bodo tudi vam v pozni starosti v veselje inu v ponos vaša pridna inu poštena deca, ako boste vedeli prav ž njo ravnati.
Šifra: ZARJA

3. mesto

Šifra: Lucy: Skala in morje

VERONIKA SOSSA – Znanstveni licej France Prešeren Trst

Utemeljitev:

Prvoosebna izpoved dekleta Lucy izraža pristno mladostniško stisko zaradi ljubezenskega razočaranja zaradi nerazumevanja v odtujeni družini. Vse to pa spremljata obvladovanje notranje krhkosti in hotenje biti »skala«, ki predstavlja temeljno metaforo iz naslova in smerni motiv besedila.

V skladu z izpovednim slogovnim postopkom so številne čustveno zaznamovane povedi z ustreznimi ločili, med njimi tropičja, usklajena s fragmentarnostjo čustvovanja.

Žirija

Skala in morje

(Med čermi odraščanja)

Dovolj... dovolj mi je vsega, maminih opominov, očetovih očitaj, bratovih nesramnih izjav... naveličana sem vsega, kar me obdaja, in vsega tega, kar me muči in se mi upira. Povrhu pa še Njegovo obnašanje, Njegove izjave, Njegovo vedenje... Dovolj,

nočem več živeti, vsaj v takem svetu ne, ki me sedaj obdaja!

Odletela bi. Da, odletela bi daleč proč, kakor ptica, ki se ziblje v objemu vetra in leti v daljavo... Kam bi rada odletela, še sama ne vem... no, mogoče že vem, kam... Odletela bi tja, kjer ni mame ne očeta ne brata, predvsem pa ni Njega... da, sama bi bila, ne, motim se – jaz in moja senca. Sami. Odmaknjeni od tega gnusnega, nespoštljivega sveta.

Valovi, obala, morsko dno. Sirene...da, rada bi zaplavala daleč proč, rada bi zaplesala z valom. Da, prav s tistim valom, ki ga iščem že veliko časa. S tistim, ki me bo v svojem objemu odpeljal daleč proč... tja v tisti svet, kjer vladajo sožitje, veselje, predvsem pa spoštovanje do drugih. Zakaj ravno spoštovanje?? No, prepričana sem, da je to ena izmed pglavitnih vrlin, ki mora vladati v svetu, okolju, ki nas obdaja, v družbi prijateljev, predvsem pa med dvema osebama... Da, med mano in Njim. Med Njim in mano. Spoštovanja pa žal ni med nama in mislim, da ga nikoli ni bilo.

Kje neki sva se spoznala... da, točno, poznam ga že od mladih nog, ko sva se srečevala na vaških praznikih in že takrat čutila nekaj, kar naju je vezalo. Kaj je bilo to, kar je nama sporočalo, da vlada med nama nekaj, kar ni le golo prijateljstvo, sama ne bi vedela razložiti... mislim, no, na nekaj, kar je po

zakonih narave točno določeno, da mora skupaj delovati in se skladati, a zaradi močnejših, morda tudi nadnaravnih sil ne more. Po zimi pride pomlad, poletju sledi jesen... letos pa tega prehoda še ni bilo; morda smo tega krivi sami, morda je tega kriva usoda, grška tihe ali pa katera druga zunanja sila. Dejstvo je le to, da se včasih stvari le dogodijo... kar tako, brez racionalne razlage. Morda se to dogaja tudi nama.

Najin odnos je bil vedno nekaj izrednega, nedojemljivega... No, vsaj jaz sem tako prepričana...

NEEEEEEEEE... mogoče je to le moje prepričanje, da naju veže nekaj, a nama drugi to onemogočajo!!! Mogoče se to zdi le meni. Morda je to le sad moje domišljije, mojega notranjega sveta. Mogoče pa res naju ne veže čisto nič, nikoli naju ni nič vezalo in potemtakem ne bo med nama nikoli ničesar. NIKOLI!!! *Lucy, prepričaj se no enkrat za vselej, da ne bo med vama NIKOLI ničesar...*

Zakaj pa me je varal s tistimi svojimi izjavami, s tistimi svojimi skritimi poljubi, s tistimi svojimi silnimi pogledi... kako lahko pozabim na njegovo obnašanje, ki ga je imel v teh letih do mene... NEEEE, ne morem, nikakor ne morem pozabiti na vse to. Kaj je vse to pomenilo, kaj je hotel s tem doseči in komu je hotel s tem kaj dokazati? In tako se je obnašal pred vsemi, pred svojimi najboljšimi prijatelji,

a to je skrival pred svojo punco...ZAKAJ?
ZAKAJ?

V temni, mali sobi ...tišina, le ena beseda odmeva: ZAKAJ?

Strmim skozi okno, ne čujem močnega bučanja morja niti maminega klica. Obdaja me le tišina, mraz, globoka praznina. Ne samo v moji sobi, ampak tudi v mojem notranjem svetu. Želela bi si le malo topline, gotovosti ne le z Njegove, temveč tudi z mamine in očetove strani... Želela pa bi si predvsem malo Njegovega spoštovanja. Prepričana sem, da se On svojega obnašanja sploh ne zaveda. Sploh si ne domišlja, kako se v tem trenutku počutim jaz, ko gledam njega, ki objema punco, v glavi pa mi brnijo vse njegove prekrasne izjave, namenjene le meni.....
Kdaj bo na njenem mestu Lucy? Kdaj me bo tako objel in mi z nežnim glasom zašepetal, da ima rad le mene, in mi tako dal vsaj nekaj tiste topline in gotovosti, ki je sedaj nimam???

Stiska me v prsih... mraz, tišina in samota me sedaj obdajajo tudi doma. Že več tednov se z mamo sploh ne pogovarjava tako, kakor sva se pred nekaj meseci. Edini pogovor (ali je to sploh pogovor??), ki se med nama ponavlja že več dni, je: »Kdaj se vrneš? Tukaj imaš prigrizek. Adijo!!« To so mamine besede... »Da, OK!« taki pa moji odgovori. Očka pa ne vidim že dalj časa, saj se zaradi službenih obveznosti zadržuje v Milanu. Najin zadnji

pogovor je bil...no, ali je bil tisto sploh pogovor? Kričanje, vpitje in rjojenje! Kaj sem naredila, da se ves svet tako obnaša z mano? Kaj sem storila, da se vsi najbližji in oni, ki sem jih najbolj spoštovala in ljubila, umikajo, bežijo proč od mene?? Zakaj je doma tako vzdušje? Nekega dne bom prav zares ostala v pubu, v katerega mi najraje zahajamo! Za vedno! Vsaj tam ti nihče ne očita ničesar! Večkrat se sprašujem, zakaj sem se sploh rodila, zakaj sem prišla na ta svet, ki mi do sedaj ni prinesel veliko dobrega...

Morje. Razburkano je. Temni, grozljivi, upirajoči se valovi se z vso silo približujejo obali in Skali. Valovi butajo ob njo. Skala se upira. Trdno prenaša močne valove. Prenaša, nič se ne pritožuje, še dalje vztraja in gleda v dno že veliko, preveč časa.

Sonce pokuka spet izza oblakov in ponovno zasije. Topli, vabljeni žarki me kličejo ven. Oblečem se in sledim njihovem klicu. Stečem na obalo. Morje se je umirilo. Valov ni več. Skala pa je še vedno tam. Zmagovalka je. Premagala je morje, valove, predvsem pa samo sebe. Upirala se je, trpela, a končno tudi dosegla cilj. Mogoče bo takih neviht s tako razburkanim morjem še veliko in gotovo jih je že pretrpela ogromno. A kljub temu stoji Skala še vedno tam...

Kdaj pa bo moje nevihte konec? Zdi se mi, da ta trenutek ne bo nastopil nikoli. Kdaj

bom tudi jaz kot Skala spet uživala, se veselila, dosegla to, kar si sama želim: MIR in VESELJE?? Kdaj bo tudi v meni zasijalo toplo sonce in bodo njegovi topli žarki ogreli mojo notranjost? Kdaj bom začutila, da sem na varnem in da bom lahko premagala še ostale ovire?? A potem?? Koliko neviht bom morala sama pretrpeti?

Veliko, nešteto. To je samo drobcen del tega, kar te bo spremljalo celo življenje. A če boš z notranjo močjo premagala sedanje ovire in se prepričala, da je z dobro voljo vse mogoče, boš tudi ti kot Skala z lahkoto premagala velike in majhne težave ...kot Skala boš kljubovala nevihtam in se ob toplih žarkih sonca smejala in uživala. Skala je še vedno tam. Ti pa moraš ostati še vedno TU, ob meni...

(Šifra: LUCY)

POSEBNO PRIZNANJE

ALUNI DEL GINNASIO GIAN RINALDO CARLI
CAPODISTRIA:

Tra gli scogli della crescita.

DIJAKI GIMNAZIJE GIAN RINALDO KOPER:

Med čermi odraščanja.

Utemeljitev:

Refleksije na temo Med čermi odraščanja je prispevalo 19 avtorjev s šole z italijanskim učnim jezikom, zbirko pa likovno oblikovalo 7 dijakov iste šole.

Zbirka estetsko učinkuje s črnimi stranmi in istobarvnim tiskom na srebrni podlagi ter s srebrnimi vinjetami. Posamične strani predstavljajo sporočilne razdelke, okrašene z ustreznimi ilustracijami.

Nekatere refleksije pritegnejo z močjo sporočila, druge z izvirnostjo sloga, mnoge pa ostajajo na ravni povprečja.

Žirija

Je t'aime, ti amo, ljubim te!

XXX

041277000

XXX

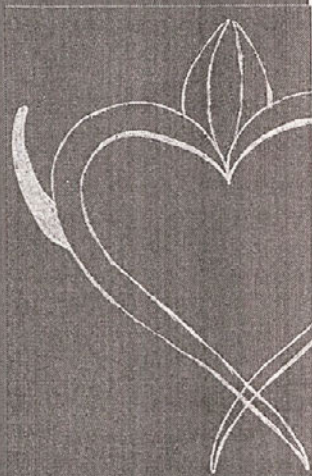
Pošlji sporočilo?!

XXX

O.K.

XXX

POSLANO.

Viviamo in una società corrotta, spesso malvagia, dove la legge della "giungla" regna sovrana e più forte ha la meglio sul più debole. Noi giovani dobbiamo cambiare questa realtà, dobbiamo combattere e non farci coinvolgere da ciò che sembra attrarci. Dobbiamo difenderci e l'unico modo per farlo è quello di rimanere uniti, qualunque sia il colore della nostra pelle e qualunque sia la nostra religione. Siamo tutti abitanti di questo pianeta che spetta a noi salvare.

Urli e nessuno ti sente ...
cerchi aiuto ... lo trovi, ma non lo accetti.
Ti senti solo, triste, isolato, confuso, abbandonato ...
Apri gli occhi e ti accorgerai che non sei l'unico a soffrire ...
Siamo in tanti a provare dolore e a cercare di sopravvivere
ai difficili, ma pur sempre belli, anni dell' adolescenza.

Življenje ni igra,
življenje ni sen,
življenje je borba,
zato se bori zanj.

Aiutatemi, sto crescendo
Aiutatemi, sto cadendo
Aiutatemi, la macchina mi sta investendo.

Vi prego non lasciatemi, la droga mi sta divorando
non lasciatemi, il mondo mi sta massacrando.

Vi prego, almeno per un momento,
Lasciate che tutto si fermi!

4. mesto

Šifra – Ivan: PONEDELJKOVO JUTRO
IVAN LEBAN, Gimnazija Koper

5. mesto

Šifra – R: LE ILUZIJA
ROK KUŽEL, Gimnazija Jurija Vega Idrija

6. mesto

Šifra – Impresije: IMPRESIJE
JAKOB LEBAN, Gimnazija Koper

7. mesto

Šifra – Življenjska tekočina: KAKO MLADIKE
PRED SLANAMI OBVAROVATI
(M. Vrtovec)
DAMJAN VELENTINUZZI, Gimnazija Tolmin

8. mesto

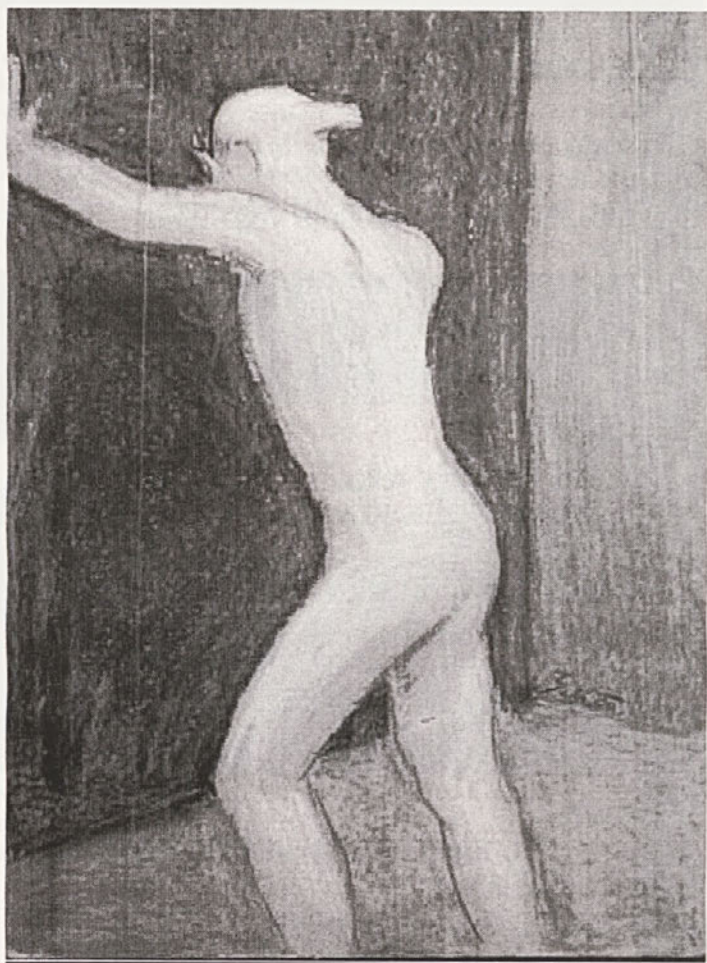
Šifra – M: MED ČERMI ODRAŠČANJA
MATEJA KOS, Gimnazija Jurija Vega Idrija

9. mesto

Šifra – 1504: SAMO POSLUŠAM OD TENKE NA
PALETI ŽIVLJENJA...
ANA DROLE, Gimnazija Tolmin

10. mesto

Šifra – Rastem: RASTEM
JURE VUGA, Gimnazija Koper

AVTOR: Matic Šavli

ŠOLA: Srednja šola Veno Pilon Ajdovščina

Uvrstitev: 9. mesto na likovnem natečaju

DOSP

11. mesto

Šifra – Misel 2001: MISEL 2001

MAJA SMOTLAK, Eksperimentalni pedagoški
licej Anton Martin Slomšek

12. mesto

Šifra – Reka, poj mi: REKA, POJ MI!

MARKO RIJAVEC, Škofijska gimnazija Vipava

Žirija literarnega natečaja

ŠPORTNO TEKMOVANJE

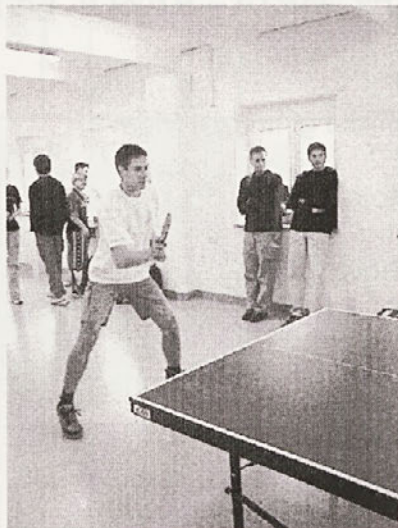
Športno tekmovanje je potekalo v treh disciplinah: orientaciji, namiznem tenisu in igrah brez meja.

ORIENTACIJA - REZULTATI

1. mesto: Srednja šola Vena Pilona Ajdovščina
2. mesto: Škofijska gimnazija Vipava
3. mesto: Srednja šola Postojna
4. mesto: Gimnazija Jurija Vege Idrija
5. mesto: TRST 1
6. mesto: Šolski center Nova Gorica
7. mesto: TRST 2
8. mesto: Gimnazija Tolmin
9. mesto: združene šole GORICA
10. mesto: Gimnazija Gian Rinaldo Carli Koper

NAMIZNI TENIS – REZULTATI

1. mesto: Simoneta, Trst 1
2. mesto: Fabiani, Trst 2
3. mesto: Kodelja, Škofijska gimnazija Vipava
3. mesto: Lukman, Gimnazija Jurija Vege Idrija
5. – 8. mesto: Milič, Trst 2; Cuzzoli, Gorizia;
Rakar, Tolmin;
Verč, Trst 1
9. – 15. mesto: Granfola, Postojna; Lukež,
Gorizia; Stojkovič,
Sežana; Fišer, ŠC Nova Gorica; Miklavec,
Sežana; Zidarič, Idrija; Stopar, Ajdovščina

IGRE BREZ MEJA - REZULTATI

1. mesto: Trst 1
2. mesto: Škofijska gimnazija Vipava
3. mesto: Trst 2
4. mesto: Postojna
5. mesto: Tolmin
6. mesto: ŠC Nova Gorica
7. mesto: GGRC Koper
8. mesto: Piran
9. mesto: SŠ Veno Pilon Ajdovščina
10. mesto: Sežana
11. mesto: Idrija
11. mesto: Gorica

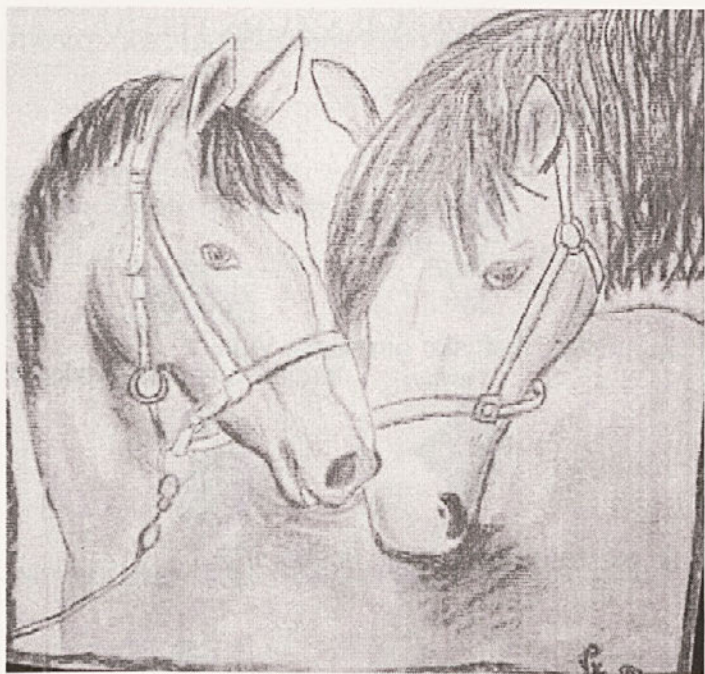

EKIPA	NATA KARJI	KO- ŠARKA	ZVEZ- DA	NABOI	ŠIVA-NJE	PLAŽA	LOGOTIP
AJDOVŠČINA	4	2.07.81	0.52.23	1.43.21	0.33.08	2.15.62	1.48.73
TOLMIN	5	2.05.31	0.43.05	2.19.28	0.38.97	2.04.35	1.57.03
POSTOJNA	4	2.09.09	0.55.80	1.23.38	0.23.85	2.05.95	1.51.92
N. GORICA	5	1.55.56	0.44.41	1.51.58	0.30.26	2.20.75	1.40.03
TRST 2	6	2.00.41	1.02.16	1.42.46	0.32.54	2.04.67	2.06.15
IDRIJA	3	2.31.17	0.35.12	1.52.29	0.28.68	2.19.37	1.49.38
GGRC	7	2.20.16	0.47.47	1.34.46	0.43.91	2.06.33	1.41.38
SEŽANA	7	1.52.57	0.57.00	1.37.72	0.51.65	2.18.60	2.57.75
TRST 1	3	1.47.54	0.36.91	1.35.38	0.45.41	2.00.99	2.17.74
G. PIRAN	6	2.01.10	0.44.47	1.43.61	0.50.39	2.15.90	1.12.51
VIPAVA	9	1.58.85	0.53.06	1.44.10	0.45.17	2.03.88	1.37.53
GORICA IT.	2	2.14.89	0.38.29	1.50.38	0.50.08	2.17.12	2.46.22

EKIPA	NATA-KARJI	KO-ŠARKA	ZVEZ-DA	NABOJ	ŠIVA-NJE	PLAŽA	LOGO TIP	SKUPAJ	
AJDOVŠČINA	5	5	10	7	9	6	9	42	9
TOLMIN	7	6	9	1	7	20*	6	50	5
POSTOJNA	5	4	3	12	12	16*	7	52	4
N. GORICA	7	10	8	3	20*	1	11	49	6
TRST 2	9	8	1	8	18*	9	3	53	3
IDRIJA	3	6*	12	2	11	2	8	36	11
GGRC	11	1	6	11	12*	7	10	48	7
SEŽANA	11	11	4*	9	1	3	1	39	10
TRST 1	3	12	10	10	4	24*	4	63	1
G. PIRAN	9	7	14*	6	2	5	5	43	8
VIPAVA	12	9	4	5	5	22*	12	57	2
GORICA IT.	1	2	22*	4	3	4	2	36	11

Rezultati igre logotip (temno osenčenje) niso upoštevani pri skupnem točkovanju, ker o tej igri šole niso bile predhodno obveščene.

AVTOR: Valentina Krašna

ŠOLA: Škofijska gimnazija Vipava

UVRSTITEV: 7. mesto na likovnem natečaju DOSP

SKUPNA RAZVRSTITEV

1. mesto: TRST 1

2. mesto: Škofijska gimnazija Vipava

3. mesto: Srednja Šola Postojna

---

4. mesto: TRST 2

5. mesto: Gimnazija Gian Rinaldo Carlo Koper

6. mesto: Srednja šola Venon Ajdovščina

7. mesto: Gimnazija Jurija Vege Idrija

8. mesto: Gimnazija Tolmin

9. mesto: Srednja šola Nova Gorica

10. mesto: Gimnazija Koper

11. mesto: združene šole GORICA

12. mesto: Gimnazija Piran

13. mesto: Srednja šola Srečko Kosovel Sežana

TOČKOVNI SISTEM

mesto	likovni natečaj	literarni natečaj	orientacija	namizni tenis	igre brez meja
1.	100	100	245	135	245
2.	80	80	195	110	195
3.	65	65	155	78	155
4.	50	50	120	78	120
5.	40	40	95	40	95
6.	30	30	73	40	73
7.	25	25	61	40	61
8.	20	20	19	40	19
9.	16	16	39	13	39
10.	12	12	29	13	29
11.	8	8	19	13	19
12.	4	4	10	13	10

opomba:

namizni tenis od 9 do 15 mesta dobijo vsi po 13 točk

ekipa	literarni natečaj	likovni natečaj	orient acija	namizni tenis	igre brez meja	skupaj
TRST 1	73	65	95	175	245	653
Škofijska gimnazija Vipava	104	25	195	78	195	598
SŠ Postojna	80	58	155	13	120	426
TRST 2	0	0	61	150	155	366
Gimnazija Gian Rinaldo Carli Koper	50	180	29	0	61	320
SŠ Veno Pilon Ajdovščina	0	20	245	13	39	317
Gimnazija Jurije Vege Idrija	60	0	120	91	19	290
Gimnazia Tolmin	41	0	49	40	95	225
ŠC Nova Gorica	0	40	73	13	73	199
Gimnazija Koper	92	42	0	0	0	134
Združene šole Gorica	0	0	39	53	19	111
Gimnazija Piran	0	20	0	0	49	69
SŠ Srečko KOsovel Sezana	0	0	0	26	29	55

VTISI

Ravnateljev uvodni pozdrav:

»Spoštovani gostje, dijaki, kolegi ravnatelji – pozdravljam vas na 29. dijaškem obmejnem srečanju Primorske, DOSP VIPAVA 2001.

Veseli me vsa ta mladost, ki je prišla k nam (s tem mislim dijake, pa tudi profesorje in kolege ravnatelje). Letošnji DOSP je malo drugačen od prejšnjih. Je skromno zastavljen, skladno razmeram, v katerih živimo. Skromen je po številu panog v katerih se pomerjate mladi med seboj. Tudi te, ki smo jih pripravili so predstavljale za naš majhen kolektiv velik organizacijski izziv. Hkrati pa smo želeli, da to srečanje ne bi bilo tekmovanje, pač pa druženje številnih veselih src. Da pa znate mladi tekmovanje vzeti kot igro, tako za zabavo, je seveda znano. Igrivosti vam želim cel dan, da bo na koncu igrivo tudi srce, ne glede na rezultate. Dobrodošli pri nas, naj se igre začnejo!«

Veronika Rupnik, hostesa:

»Dopoldne smo aktivno preživeli tudi vsi malo manj športno aktivno navdušeni obiskovalci, ki smo skupaj z umetnostno zgodovinariko odkrivali znamenitosti in lepote Vipave, ki pričajo o njeni bogati zgodovini in kulturni dediščini. Sprehodili smo se skozi staro mestno jedro, si ogledali cerkev Sv. Štefana, zbirko starinskih predmetov, dragocene egipčanske sarkofage na pokopališču. Nove ideje in navdih pa so se rojevali pri Lanthierijevem dvorcu in tihih izvirih reke Vipave, ki pri Podskalci privre na površje iz skrivnostnega kraškega podzemlja.«

Tekmovalec na igrah brez meja:

»Bilo je super. Organizacija iger, tekmovalci, sodniki, vse je bilo super. Take prireditve so zares v redu, ker preko športa spoznavaš nove ljudi in si ustvarjaš nova prijateljstva. Vesel sem, da sem sodeloval na tej prireditvi, ki je bila letos oblikovana nekoliko drugače kot prejšnja leta.«

**Andreja Drešček in Vanja Kovač,
udeleženci na tekmovanju v orientaciji:**

»Tek, mokra trava, smela konkurenca, Erik, spominčice, odrsana kolena, sopihanje ... V prenatrpanem avtobusu smo se spravili na Nanoško planoto. Upale smo na kakšno drevo z zreliimi češnjami, a ga ni bilo, zato smo le tekle, tekle ... in se izgubile. Očitno pa so se drugi še bolj, saj smo na koncu zasedle drugo mesto. Počutile smo se prelestno, saj smo prehitele »Idrčanke«, ki so nas prejšnje leto premagale za cele štiri minute!«

Urška Ilc, sodniška klop:

»Bilo je utrudljivo. Še nikoli v življenju nisem toliko računala! Veliki semafor je vodil evidenco nad igrami brez meja. Naša naloga je bila torej skupaj zbrati sodniške izmerke in podeliti ustrezno število točk. Sicer smo delali le nekaj uric, vendar pa tistih nekaj toliko bolj intenzivno.

Nismo imeli večjih težav, do zapletov je prišlo le pri točkovanju zadnje igre, a se je na koncu vse razjasnilo – točke smo pošteno podelili tudi v tej igri. Sicer pa je bila ta matematika kar zabavna!«

Andreja Vendramin, pomočnica v kuhinji

»Kakor hostese in redarji smo na DOSP-u imeli pomembno vlogo tudi odgovorni za jedilnico. Če smo lahko malce dlje poležali v postelji kot ostali in prišli v šolo šele ob 10.00, smo si pa pozneje pošteno zavihali rokave. Vse obiskovalce smo oskrbeli z malico in tako zagotovili, da ni nihče ostal lačen po tako napornih športnih dejavnostih. Ko so se pošteno sestradani zgrnili zgrnili v jedilnico, smo preverili, če so se vestno držali naših določil in jim izročili malico (dunajski zrezek s francosko solato). Da se pred cisterno s pijačo ne bi zvrstila cela množica dijakov, smo ustvarili pravcat tekoči trak. Ko so pojedli in pospravili za seboj, kakor smo jim naročili, smo počistili jedilnico in pomagali kuharicam pomiti posodo.«

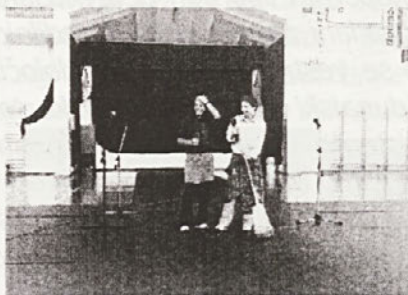

Simon Černe, serviser pri igrah brez meja

»Pravzaprav se je vse skupaj izkazalo za precej manj zapleteno, kot pa nam je bilo prikazano na vajah pri urah športne vzgoje. Pripravljanje in pospravljanje pripomočkov pred vsako igro je vseeno terjalo precej naše energije in tekanja sem

ter tja, vendar so se tekmovalci do nas obnašali zelo prizanesljivo in so med igrami pustili rekvizite pri miru ter z njimi niso počeli stvari, za katere je bilo nam tolikokrat zabičano, da jih v nobenem primeru ne smemo početi (pa čeprav smo jih) – npr. žonglirati z loparji, pokati balone in poskušati z barvnimi žogicami zadeti zobne aparate sošolk (šala mala).«

Suzana Kugonič, prof. športne vzgoje

»Priprave na DOSP so bile zelo naporne, ker smo sprejeli izziv in poskušali napraviti nekaj novega in nepreverjenega. Večino dela so morali opraviti dijaki, ker imamo premalo profesorjev in svoje zadolžitve so zelo odgovorno sprejeli. Kljub nekaterim napakam, ki jih nismo mogli predvideti, je DOSP pokazal, da je druženje in spoznavanje prijetno tudi brez strogo tekmovalnega programa, kjer vedno prevladujejo šole, ki imajo med svojimi dijaki klubske športnike. Verjamemo in upamo, da se bo v prihodnje še kdo odločil in poskusil izpeljati še kaj novega in svežega.«

Definicija (iz cikla pesmi z naslovom Rastem)

$a_n \neq 0$,

ker je samo $0 = 0$.

Če je okrajšan ulomek c/d ničla polinoma s celimi koeficienti,

koliko ljudi je danes zaradi lakote umrlo v Afriki?

Produkt dveh trinomov s celimi koeficienti $\neq$

skodelici riža za vsakega Kitajca.

Svobodni člen produkta a in b

je produkt determinante ljubezni.

Če iz enačbe e^2 izločimo e ,

bosta oba poginila.

$\cos^{-1}x_0 \log_2(3) < |\infty| \Rightarrow$

Kaj bi torej še radi od mene!

AVTOR: Jure Vuga

ŠOLA: Gimnazija Gian Rinaldo Carli Koper

UVRSTITEV: 10. mesto na literarnem natečaju

DOSP

KOLOFON

Uredniški odbor:

Tanja Troha

Simon Černe

Urška Ilc

Mentorica:

Bojana Štekar, prof.

Lektoriranje:

Irena Krapš, prof.

Tisk:

Papirna galanterija SEDMAK, Ajdovščina

Naklada:

150 izvodov

Na naslovnici:

Slika je delo avtorja Antonia Rocca, iz Gimnazije Gian Rinaldo Carli Koper, ki je prejel prvo nagrado na likovnem natečaju DOSP 2001

Vipava, junij 2001

577014.77

ISKRE

Iskre : posebna junijska izda

inv.št:K /

15776

SEMENIŠČE VIPAVA

015776